

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af en Bygning paa Materialgaardens Grund i Nyboder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1829 ff.).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 1291) samt dets *Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om forskellige Anlæg paa Jyllands Vestkyst og ved Skagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1093 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1881).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Breinholt): Det kunde maaske være klogest, i alt Fald nemt, om jeg indskrænkede mig til at følge den Vej, der er anvist i Betænkningen, der i et Par korte Linier udtaler sig saaledes:

„Uagtet Opfattelsen inden for Udvalget angaaende Lovforslagets Enkeltheder have været afvigende, er der dog ikke fra nogen Side stillet Ændringsforslag, og man har derfor kunnet indskrænke sig til at indstille Lovforslaget til *uforandret Vedtagelse*“.

Men allerede denne Antydning i Betænkningen om, at der har været afvigende Opfattelser inden for Udvalget, turde maaske kræve, at Ordføreren gjorde lidt nærmere Rede for Sagen. Jeg vil gøre et Forsøg derpaa, idet jeg skal

bestræbe mig for i min Redegørelse at være saa objektiv, at jeg kan undgaa Modsigelse fra de andre ærede Udvalgsmedlemmer.

Straks fra første Færd viste der sig i Udvalget en overvejende velvillig Stemning med Hensyn til det foreliggende Forslag, hvilket dog ikke forhindrede, at der under den fortsatte Forhandling rejste sig visse Betænkeligheder over for enkelte af de foreslaaede Anlæg, blandt hvilke jeg skal begynde med Havneanlægget. Det var naturligt, at den Plads, der var valgt for dette Anlæg, maatte falde Udvalget noget for Brystet, idet det bestandig havde været Forudsætningen, at der skulde anlægges en Fiskerihavn paa Vestkysten, der kunde tjene Vestkystfiskerne som Tilflugtssted under deres farefulde Erhverv. Hertil kom, at Skagen, hvor denne Havn skulde anlægges, kun ligger faa Mile fra en fortrinlig Statshavn, nemlig den ved Frederikshavn, som maatte synes at være absolut tilstrækkelig til at betjene saavel Skagerak- som Kattegatfiskerne. Disse Indvendinger mod Havnens Beliggenhed var der ingen, der kunde frakende en vis Betydning, men samtidig var man klar over, at et Havneanlæg paa selve Vestkysten vilde være forbundet med saa store, for ikke at sige uovervindelige Vanskeligheder og kræve saa stærkt forøgede Udgifter, at man i Grunden maatte være glad for Valget af Skagen, hvis det da overhovedet skulde blive til noget med Anlægget af en Fiskerihavn. Og ved Siden af kunde det ikke overses, at netop den paaklagede Beliggenhed medfører ikke faa Fordele, for det første, at Havnen kommer til at ligge ved vort største Fiskerleje, dernæst, at den kommer i Nærheden af nogle af vore rigeste Fiskevande, og for det tredje: last but not least, at en Havn netop her vil afgive sjældent gode Besejlingsforhold under de vestlige Storme, der netop ere saa faretruende for Fiskerne. Endnu kunde der nævnes det Fortrin ved den valgte Plads, at den allerede har Jernbaneforbindelse, medens en saadan først med betydelig Bekostning maatte skaffes til Veje, hvilket andet Punkt, man saa end valgte til Havneanlægget. Selvfølgelig var der ogsaa i Udvalget, hvad saa stærkt har været Tilfældet i det andet Ting, Tale om og Frygt for Tilsanding. Tilsandingsfaren vil vel være til Stede over alt, og det bør derfor ventes, at den ogsaa vil vise sig ved Skagen, men Udvalget har dog holdt